

Joulu ei ole vain lapsia, perheitä, kirkkokuoroja, kauppiaita, sikafarmareita, uskovaisia, tonttuja ja joulupukkeja varten. Joulu on koko ihmiskaunnalle tarkoitettu juhla.

Joulun, Jeesuksen syntymäpäivän, merkitys.

- 1. Jumala välitti ja välittää ihmiskunnasta.** Jos oikein paljon välittää köyhistä hän menee ja elää elämänsä heidän kanssaan. Jeesuksessa Jumala otti ihmisen muodon. Jeesuksen kautta Jumala tuli elämään meidän elämäämme meidän kanssamme. Hän tosin teki sen mitä epätodennäköisintä tietä. Jumala syntyi mitättömän kansan, syrjäiseen kylään, satunnaisessa pienessä majatalossa pariskunnalle, joka ei vielä ollut edes naimissa, olosuhteissa jotka heittivät epäilyttävän varjon siitä kuka oikeastaan oli hänen isänsä. Jumala todisti välittämisen tekemästä tavallisesta, syrjäytyneestä todellisuudesta pyhän. Siihen todellisuuteen syntyi lapsi, jonka yksi nimi oli *Immanuel*, Jumla meidän kansamme.
Jouluna jokaisen tulisi nähdä itsensä ihmisenä, josta Jumala välittää. Samoin meidän tulisi nähdä perheemme, lähimmäisemme, unohtamamme ihmiset ja vihollisemme ihmisinä joista Jumala välittää.
- 2. Jumala pitää ihmiskunnan historiaa tärkeänä.** Jeesus syntyi ihmiskunnan historiaan juuri sellaisena aikana kun aloimme olla valmiita arvioimaan sekä itseämme, että yhteisöjamme hänen opetuksensa ja esimerkkinsä valossa. Aikaisemmin se olisi ollut mahdotonta ja myöhemmin ehkä liian myöhäistä. Silti hän ei syntynyt kuninkaan hoviin tai filosofien ja teologien joukkoon, vaan aasien ja lampaiden (maailman tyhminä pidettyjen eläinten) keskelle.
Jouluna jokaisen tulisi muistaa oman syntymäpäivänsä tärkeyden. Samoin meidän tulisi arvostaa historiaamme. Syntyessämme olimme täysin vastaanottajiemme armoilla. Lapsuudessa elämäämme muokkasivat kaikki ne joiden kanssa kasvoimme. Aikuisina voimme ymmärtää ja nähdä asioita, joita emme ennen ymmärtäneet. Meidänkin tapamme elää ja olla tässä maailmassa muokkaa ihmiskunnan tulevaisuutta. Me joko lisäämme tai vähennämme rauhaa ja hyvää tahtoa ihmisten kesken. Kenekään kohtalo ei ole jäädä uhriksi. Jokaisella on kutsumus historiallisesti tärkeään elämään ja toivoa lisäävään tehtävään.
- 3. Jumala ei ole menettänyt toivoaan ihmiskunnan suhteen.** Jos puhutaan sijoittajakielellä, niin kukaan ei pane koko omaisuuttaan yritykseen, joka on tuhoon tuomittu. Jos niin on hän uskoo sijoituksellaan pelastavansa tämän yrityksen. Jeesuksen syntymän kautta Jumala sytytti toivon valon pimeyteen. Siksi me vietämme hänen syntymänsä päivää

vuoden pimeimpänä aikana ja sytytämme kynttilöitä sen keskelle. Pimeinkään yö ei pysty sammuttamaan ihmiskunnan keskelle sytytettyä hyvyyden ja totuuden valoa.

Jouluna voin uudestaan tarttua toivoon. Jeesus ei syntynyt aamunkoitossa, vaan keskelle synkintä yön pimeyttä. Jeesuksen syntymä muistuttaa minua siitä että minunkaan elämäni ei ole tuhoon tuomittu. Onnistuneena tai epäonnistuneena, Jumala rakastaa minua ja sen rakkauden välikappaleena minunkin elämäni voi kantaa hyvää hedelmää. Vaikken tähän asti olisi kantanutkaan hyvää hedelmää, olen silti Jumalan rakastama.

Joulu on antaa toivoa sekä pahantekijöille, että niille jotka ovat joutuneet pahantekijöiden tai kierojen hyväntekijöiden uhreiksi.

Väkivaltainen maailmanhistoria takanamme, vertailun, kilpailun, kateuden todellisuus ympärillämme, sodan ja luonnon tuhoutumisen ennusteet edessämme eivät anna paljon toivoa ihmiskunnalle. Mutta kaiken keskellä on koko ajan kulkenut, kulkee ja tulee kulkemaan Jeesuksen seuraajien raivaama väkivallaton ja sovintoa rakentava polku, joka ylläpitää yksilön ja koko maailman tulevaisuuden toivoa.

4. Jumala puhuu ihmiskunnalle. Jeesuksen kautta Jumala alkoi puhua meille ihmisen kielellä ja olla suhteessa ihmiseen niin toisen ihmisen kautta.

Jeesuksen kautta Jumalaa lähestyy meitä täysin ilman väkivaltaa puhuen koko olemuksellaan ehdottoman rakkauden, sovinnon ja anteeksiannon kieltä.

Jouluna on aika muistella kaikkea sitä mitä Jumala meille puhui ja opetti meille Jeesuksen kautta.

Joulu hiljentymisen aikaa jokaiselle, joka haluaa ottaa vastuun omasta ainutlaatuisesta elämästään ja maailmasta jossa elävät.

Joulu on mahdollisuus kuunnella mikä Jeesuksen opetus puhuttelee sinua juuri siinä elämäntilanteessa jossa nyt olet.

5. Jumala antaa esimerkin ihmiskunnalle. Jeesuksen kautta Jumala alkoi elää sellaista ihmisen elämää, joka toteutti Jumalan tahtoa tavallisen ihmisen tasolla. Tämä jälkeen meillä on malli Jumalan tahdosta, jota voimme seurata.

Viimeinen sana ei olekaan kosto tai edes tasoihin pääsemisen välttämättömyys, vaan vihollisen rakastamisen mahdollisuus.

Jouluna meidän on aika muistella minkälaisen esimerkin Jeesus antoi meille Jumalan tahdon mukaisesta elämästä ihmisten maailmassa.

Siksi Joulu antaa toivoa niille, joilla on syvä halu löytää mentori, hengellinen opas ja elämän opettaja joka on ehdottoman vilpitön, vallanhalusta vapaa ja oman edun tavoittelusta puhdas. Jeesus-lapsi kasvoi aikuiseksi, jonka

viisaus ei ollut tästä maailmasta, vaan heijasti Jumalan valtakunnan rakkautta ja totuutta.

6. Jouluna Jumala antautui ihmiskunnan armoille. Jeesuksen kautta Jumala syntyi ihmiskunnan hoivattavaksi ja rakastamaksi tai/ja hylättäväksi ja tapettavaksi.

Me tiedämme miten siinä lopulta kävi, ja se puhuu ihmisten suhteesta sekä Jumalaan, että toinen toisiinsa

Joulu on muistutus siitä kuinka paljon tarvitsemme toisiamme ja kuinka paljon elämme toistemme armoilla.

Siksi meidän täytyy oppia pyytämään toisiltamme mitä me tarvitsemme. Jos Jumalan poika Jeesus tarvitsi muita ihmisiä, niin vielä enemmän me tarvitsemme toinen toisiamme.

Myös muut ovat meidän armoillamme. Meilläkin on valta asenteillamme vahvistaa tai vähätellä toisiamme, sanoillamme rakentaa tai repiä toisiamme ja käytöksellämme halata tai hylätä toisiamme.

Jeesus opetti että tapamme kohdata lähimmäisemme on meidän tapana kohdata Jumala tässä maailmassa. Me kohtelemme Jumalaa yhtä hyvin ja huonosti kuin lähimmäistämme.

7. Jouluna Jumala suurimman mahdollisen lahjansa.

Ensimmäiset ihmiset jotka saivat tietää tästä lahjasta tietää olivat yhteiskunnan alimpaan luokkaan kuuluvia. Heitä ei hyväksytty luotettaviksi todistajiksi edes tavallisissa oikeudenkäynneissä. Silti he saivat olla Jumalan ihmiskunnalle antaman lahjan ensimmäisiä todistajia. Heidän spontaani reaktionsa oli kiittää ja ylistää Jumalaa.

Joulu on kiitollisuuden ja lahjan antamisen juhlaa, nimenomaan tässä järjestyksessä. Ensin kiitämme Jumalan antamasta lahjasta. ”*Sillä niin Jumala rakasti maailmaa, että hän antoi ainokaisen poikansa...*” Sen jälkeen seuraamme Jumalan esimerkkiä antamalla toinen toisillemme lahjoja.

Lopuksi

Joulussa on taikaa johon joko oikeasti uskomme niin kuin pieni lapsi joulupukkiin. Tai sitten siinä on näennäistaikaa, johon näennäisesti uskomme, niin kuin vähän isompi lapsi joulupukkiin. Jokainen lapsi alkaa jossain vaiheessa kysellä miten joulupukksi voi muka vieraila miljoonien lasten kotona samaan aikaan?

Joulun taikaan voimme kuitenkin uskoa myös aikuisina, luottaen siihen, että Jumala ihan oikeasti on antanut itsensä lahjaksi 2000 vuotta sitten jokaiselle maailman lapselle.